

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

4 DÉCEMBRE 1958.

PROPOSITION DE LOI

tendant à majorer le nombre des échevins
de la ville de Charleroi.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 3 de la loi communale fixe le nombre des échevins auxquels une commune peut prétendre.

En application de cette disposition le nombre des échevins de la ville de Charleroi a été fixé à 4 par l'arrêté du Régent du 20 décembre 1949. Cette ville comptait, en effet, 25.894 habitants lors du dernier recensement général de la population.

Dans de nombreux cas déjà le législateur a été amené à déroger à l'article 3 de la loi communale et à augmenter le nombre des échevins dans des localités importantes.

Un des derniers cas de l'espèce fut celui de la ville d'Ostende où le nombre des échevins fut porté à 5 par la loi du 22 juillet 1953.

Nous estimons qu'une mesure analogue serait parfaitement justifiée dans le cas de la ville de Charleroi.

Il est à remarquer, en effet, qu'il n'y a aucun parallélisme entre le développement administratif de cette ville et le chiffre de sa population. A l'opposé des quatre grandes villes du pays, Charleroi, chef-lieu d'un important arrondissement, centre d'une vaste agglomération industrielle qui compte presque 400.000 âmes, est dotée d'une population moyenne. Le chiffre de la population de certaines communes avoisinantes peut même devenir supérieur au sien parce que ces communes ont surtout un caractère mi-industriel, mi-rural, voire un caractère résidentiel accentué.

Et pourtant, Charleroi est sans conteste le centre administratif, commercial, économique, culturel, social et technique de la région.

Si l'on compare la structure administrative de Charleroi à celle des communes environnantes qui lui sont supérieures ou égales en population, on est convaincu de la disparité existante. Sait-on que Charleroi compte un agent de police

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

4 DECEMBER 1958.

WETSVOORSTEL

tot verhoging van het aantal schepenen
van de stad Charleroi.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het aantal schepenen, waarop een gemeente aanspraak kan maken, is vastgesteld bij artikel 3 van de gemeentewet.

Bij toepassing van die bepaling is het aantal schepenen voor de stad Charleroi bij besluit van de Regent van 20 december 1949 vastgesteld op 4. Bij de jongste algemene volkstelling bedroeg het bevolkingscijfer van deze stad inderdaad 25.894 zielen.

Er zijn reeds vele gevallen waarin de wetgever heeft moeten afwijken van artikel 3 der gemeentewet om het aantal schepenen in belangrijke gemeenten te verhogen.

Onder de jongste van die gevallen moge hier de stad Oostende worden vermeld, waar het aantal schepenen bij de wet van 22 juli 1953 op 5 werd gebracht.

Er zijn naar onze mening gegronde redenen om voor de stad Charleroi een soortgelijke maatregel te nemen.

In verband met deze stad valt immers op te merken dat er geen parallel te trekken is tussen de administratieve ontwikkeling van die stad en haar bevolkingscijfer. In tegenstelling met de vier grote steden van het Land heeft Charleroi, al is het de hoofdplaats van een belangrijk arrondissement en het centrum van een uitgestrekte industriële agglomeratie met bijna 400.000 zielen, geen hoog bevolkingscijfer. En in sommige aangrenzende gemeenten kan het bevolkingscijfer zelfs hoger worden dan te Charleroi, omdat zij hoofdzakelijk een half-industrieel, een half-landelijk of zelfs uitgesproken residentieel karakter hebben.

Nochtans is Charleroi onbetwistbaar het administratieve, commerciële, economische, culturele, sociale en technische centrum van het gewest.

Vergelijkt men de administratieve structuur te Charleroi met die van de omgevende gemeenten die een grotere of even grote bevolking hebben, dan beseft men dat er geen evenwicht bestaat. Weet men dat Charleroi één politieagent

par 175 habitants, tandis que Jumet n'en a qu'un pour 732 habitants, Marcinelle pour 699, Gilly pour 866 et Montigny-sur-Sambre pour 887 ? Cette comparaison pourrait être faite dans la plupart des domaines de la gestion communale. Et cependant, pour faire face à des nécessités hors de proportion, Charleroi compte autant d'échevins que Jumet...

Dans le cas d'espèce, répartir les échevinats au prorata de la population est irrationnel. Les départements scabinaux classiques et qui demandent de leur titulaire une intervention *full-time* sont assurément :

- 1) les travaux publics;
- 2) l'instruction publique et les beaux-arts;
- 3) les finances;
- 4) l'état civil et les services annexes (population, nationalité, milice et électorat).

Cependant dans une ville où l'essor commercial est sensationnel et unique, où les œuvres sociales et les diverses branches qui s'y rattachent (chômage, pensions, santé publique, etc.) connaissent un développement sans cesse accru, où les initiatives touchant à l'éducation populaire (festivités publiques, tourisme, sports, etc.) demandent un soin ininterrompu, la création d'un échevinat spécial s'intéressant uniquement à la poursuite des objectifs cités ci-dessus est une *nécessité*. Le culturel, l'économique, le social ont pris depuis la dernière guerre une place prépondérante dans la vie des collectivités locales et ce, tout particulièrement à Charleroi, ville de commerce, centre industriel par excellence.

L'attrait de cette ville-centre est certes un phénomène intéressant, mais il entraîne des conséquences singulières. Dans certains domaines des activités communales, la stricte compétence territoriale de Charleroi est dépassée. Ville de commerce, où la classe moyenne est dominante, centre d'une région industrielle, où la classe ouvrière requiert des soins incessants, Charleroi se devait de créer et d'intensifier des centres d'attraction par la mise sur pied de manifestations diverses à caractère éducatif, social, commercial et autre. Ses efforts dans ces domaines n'intéressent pas uniquement sa propre population, mais aussi celle de l'arrondissement, voire de la province. C'est ainsi qu'elle a créé un service du Commerce, de l'Artisanat et des Classes Moyennes, un service touristique qui déborde largement ses limites territoriales.

Sans conteste, un échevinat spécialement conçu pour réaliser cette politique éminemment communale n'est pas une innovation révolutionnaire. Sa création se défend d'elle-même, dès que l'on abandonne la fallacieuse opinion de baser l'importance de l'organe communal qu'est le Collège des Bourgmestre et Echevins, uniquement sur le chiffre de la population.

En accordant un échevinat supplémentaire, on ne fera que donner à la Ville de Charleroi la place qui lui revient. On reconnaîtra de plus qu'elle contribue efficacement à la prospérité de la région parce que déjà son prestige dépasse les limites provinciales; il s'est élevé à l'échelon de la Belgique et ses initiatives sont connues et appréciées à l'étranger.

voor 175 inwoners telt, en Jumet 1 voor 732 inwoners, Marcinelle 1 voor 699, Gilly 1 voor 866 en Montigny-sur-Sambre 1 voor 887 ? Men zou deze vergelijking kunnen doorvoeren op de meeste gebieden van het gemeentebestuur. En toch telt Charleroi evenveel schepenen als Jumet, om in behoeften te voorzien die niet met die van andere gemeenten te vergelijken vallen...

In casu is het niet rationeel de schepenen te verdelen naar het bevolkingscijfer. De traditionele schepenambten die een titularis met full-time functie vergen zijn ongetwijfeld :

- 1) openbare werken;
- 2) openbaar onderwijs en schone kunsten;
- 3) financiën;
- 4) burgerlijke stand en daarbij behorende diensten bevolking, nationaliteit, militie en verkiezingen).

In een stad echter met een opmerkelijke en unieke commerciële bloei, waar de sociale werken en de diverse daarbij behorende takken (werkloosheid, pensioenen, volksgezondheid) zich steeds verder ontwikkelen, waar de initiatieven met betrekking tot de volksopvoeding (openbare feestelijkheden, toerisme, sport, enz.) voortdurende zorgen eisen, is de instelling van een speciaal schepenambt voor de hoger vermelde doelstellingen een *noodzakelijkheid*. Het culturele, het economische en het sociale hebben sedert de vorige oorlog een belangrijke plaats in het leven van de gemeenschappen ingenomen, en dit vooral te Charleroi, een handels- en industrie centrum bij uitstek.

Het is natuurlijk een interessant verschijnsel, dat deze stadsagglomeratie zulke aantrekkingskracht bezit, doch dit heeft ook eigenaardige gevolgen. Op bepaalde gebieden van de gemeentelijke activiteit wordt de strikte plaatselijke bevoegdheid van Charleroi voorbijgestreefd. Als handelscentrum, waar de middenstand overheersend is, als middelpunt van een industriestreek, waar onophoudelijk voor de arbeiders moet worden gezorgd, was Charleroi het aan zichzelf verplicht vermaakcentra op te richten en het ontspanningsleven te intensiveren door het inrichten van diverse manifestaties met opvoedend, sociaal, commercieel of ander karakter. Zijn inspanningen op dit gebied zijn niet alleen van belang voor de eigen bevolking, maar ook voor die van het arrondissement en zelfs voor de ganse provincie. Zo werd o. m. een dienst ingesteld voor Handel, Ambachten en Middenstand, en een dienst voor Vreemdelingenverkeer waarvan de activiteit zich ver buiten de territoriale grenzen van de stad uitstrekt.

De invoering van een nieuw schepenambt, speciaal met het oog op het voeren van deze bij uitstek gemeentelijke politiek, is beslist geen revolutionaire daad. Zij pleit trouwens voor zichzelf, wanneer men maar uitgaat van de verkeerde mening dat het aantal leden van het gemeentelijke gezagslichaam, dat het College van Burgemeester en Schepenen is, uitsluitend op het bevolkingscijfer dient te steunen.

Door een bijkomend schepenambt in te voeren, zal men slechts aan de Stad Charleroi de plaats geven die haar toekomt. Het zal tevens de erkenning zijn van haar reële bijdrage tot de welvaart van het gewest, waardoor haar prestige reeds boven het provinciale niveau is uitgestegen. Zij heeft zich opgewerkt tot op nationaal niveau, en haar initiatieven hebben ook in het buitenland bekendheid gekregen en bewondering gewekt.

PROPOSITION DE LOI**WETSVOORSTEL**

Article unique.

Enig Artikel.

L'alinéa 4 de l'article 3 de la loi communale est remplacé par la disposition suivante :

Artikel 3, lid 4, van de gemeentewet wordt vervangen door wat volgt :

« 5 échevins dans celles de 50.000 à 150.000 habitants et dans les villes d'Ostende et de Charleroi ».

« 5 schepenen in die van 50.000 tot 150.000 inwoners, en in de steden Oostende en Charleroi. »

M. BRASSEUR,
C. CORNET.
F. DEVILERS.
